เหตุผลที่ต้องมี SPARC

ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากโรงไฟฟ้าที่มีอยู่เดิม โดยไม่กระทบต่อระบบไฟฟ้าหรือสัญญา

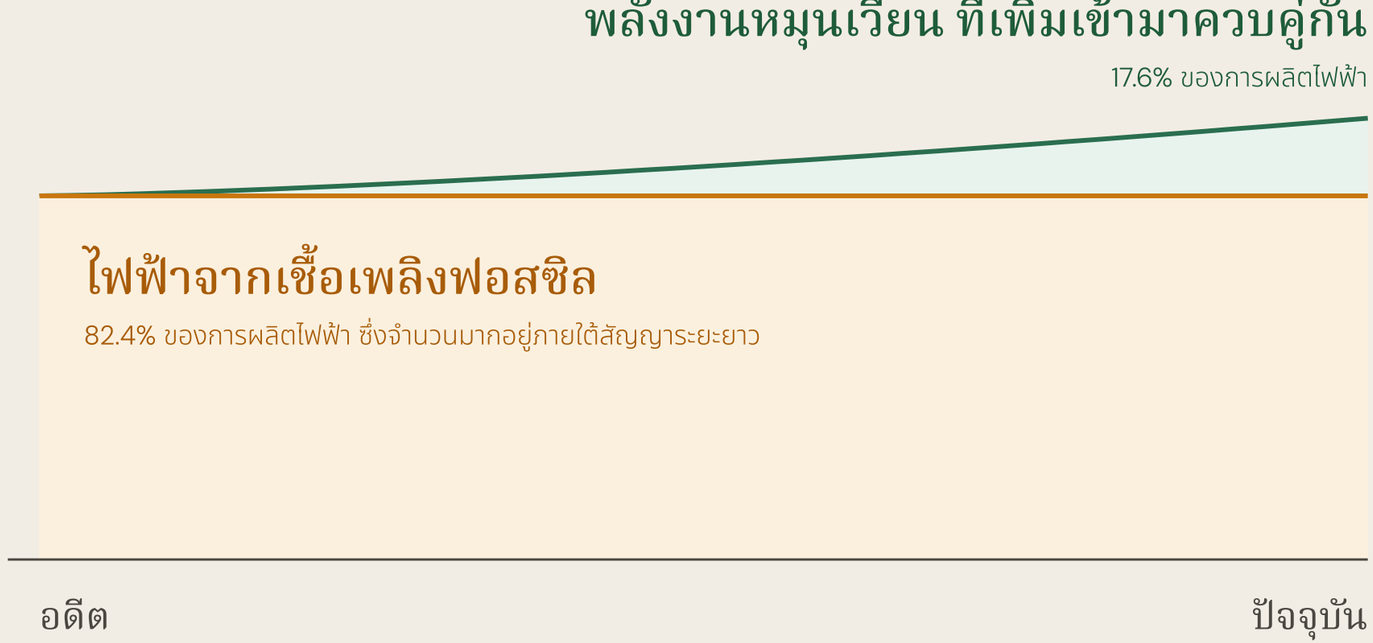
ปัจจุบันยังไม่มีนโยบายหรือเครื่องมือใดที่ทำเรื่องนี้ได้ดี SPARC ทำได้อย่างค่อยเป็นค่อยไป และอ้างอิงจากหลักฐาน

ภารกิจ

ภาคพลังงานต้องลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสัญญาที่ผูกพันไว้

ภาครัฐได้ให้คำมั่นว่าจะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และภาคพลังงานต้องรับภาระส่วนสำคัญของเป้าหมายนี้ การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของภาคพลังงานส่วนใหญ่มาจากโรงไฟฟ้าเชื้อเพลิงฟอสซิลที่มีอยู่แล้ว ซึ่งหลายแห่งดำเนินงานภายใต้สัญญาที่มีอายุหลายสิบปี

การลดการปล่อยดังกล่าวต้องไม่กระทบต่อความมั่นคงของระบบไฟฟ้า และต้องไม่ทำให้ค่าไฟฟ้าสูงขึ้น โรงไฟฟ้าพลังงานหมุนเวียนแหล่งใหม่ช่วยได้ แต่ก็เป็นการเพิ่มขึ้นไปจากโรงไฟฟ้าเชื้อเพลิงฟอสซิลเดิม ไม่ได้เข้ามาแทนที่

ประเทศไทย การผลิตไฟฟ้าภายในประเทศ ปี ค.ศ. 2024: เชื้อเพลิงฟอสซิล 169.9 TWh พลังงานหมุนเวียน 36.2 TWh ที่มา: Worldometer ข้อมูลปีก่อนหน้าเป็นตัวอย่างเพื่ออธิบาย

ข้อจำกัด

สิทธิที่มีอยู่เดิมต้องได้รับการเคารพ

สัญญาซื้อขายไฟฟ้าของโรงไฟฟ้าเชื้อเพลิงฟอสซิลให้สิทธิแก่โรงไฟฟ้าเป็นเวลาหลายสิบปี ได้แก่ สิทธิในการผลิตไฟฟ้า สิทธิในการสร้างรายได้ และสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่มาพร้อมกัน นักลงทุนให้เงินทุนแก่โรงไฟฟ้าเพื่อสิทธิ์เหล่านี้

นโยบายสามารถเปลี่ยนทิศทางได้ แต่ไม่สามารถเพิกถอนสิทธิเหล่านี้โดยไม่ก่อให้เกิดข้อพิพาททางกฎหมายได้โดยง่าย ส่งผลให้ต้นทุนของผู้ใช้ไฟฟ้าสูงขึ้น และการลงทุนใหม่เป็นไปได้ยากกว่าเดิม

ตัวอย่างสัญญาเพื่ออธิบาย โรงไฟฟ้าเชื้อเพลิงฟอสซิลจำนวนมากในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้สร้างขึ้นในช่วง 15 ปีที่ผ่านมา และยังอยู่ระหว่างการคืนทุน

เครื่องมือในปัจจุบัน

เครื่องมือแต่ละประเภทแก้ปัญหาได้เพียงบางส่วน

ภาครัฐต้องทำสี่สิ่งไปพร้อมกัน ได้แก่ การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากโรงไฟฟ้าที่เดินเครื่องอยู่ สร้างความมั่นคงของระบบ รักษาระดับค่าไฟฟ้าให้เหมาะสม และการเคารพสัญญาที่มีอยู่เดิม

เครื่องมือที่ใช้อยู่ในปัจจุบันตอบโจทย์ได้เพียงบางข้อ และไม่มีเครื่องมือใดที่ออกแบบมาเพื่อตอบโจทย์ครบทั้งสี่ข้อ

	การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากโรงไฟฟ้าที่เดินเครื่องอยู่	สร้างความมั่นคงของระบบ	รักษาค่าไฟฟ้าให้เหมาะสม	เคารพสัญญาที่มีอยู่เดิม
การประมูลโครงการพลังงานหมุนเวียนใหม่	○	●	○	●
การซื้อคืนสัญญาเพื่อปลดระวางก่อนกำหนด	◐	◐	○	●
การกำหนดราคาคาร์บอน	◐	●	◐	◐
SPARC	●	●	●	●

● ทำได้ ◐ ทำได้บางส่วน ○ ทำไม่ได้

ประเมินโดย SPARC Labs สำหรับเครื่องมือตามที่ใช้โดยทั่วไปกับโรงไฟฟ้าเชื้อเพลิงฟอสซิลที่มีสัญญาผูกพัน

แนวทางหลัก

การซื้อคืนสัญญาต้องสำเร็จทั้งหมดหรือไม่ได้อะไรเลย

การปิดโรงไฟฟ้าก่อนกำหนดเป็นแนวทางหลักมาตลอด แม้จะมีเงินทุนและความพยายามอย่างจริงจัง แต่ข้อตกลงก็ยังไม่ประสบความสำเร็จ

การซื้อคืนสัญญา จะต้องจ่ายล่วงหน้าสำหรับทุกปีที่เหลืออยู่ของสัญญา โดยที่ยังไม่เกิดการลดก๊าซเรือนกระจกแม้แต่ตันเดียว

ธันวาคม 2023

ประกาศข้อตกลง

Cirebon-1 อินโดนีเซีย 660 MW

2024 ถึง 2025

การเจรจาสามปี

ผู้ประกอบการ ภาครัฐ สถาบันการเงิน และผู้ซื้อคาร์บอน ต้องเห็นพ้องกันทั้งหมด

ธันวาคม 2025

ยกเลิกแผน

ภายใต้โครงการมูลค่า 21,400 ล้านดอลล่าร์ ยังไม่มีโรงไฟฟ้าใดที่ปิดตัวลงจริงๆ

ที่มา: Reuters, 3 ธันวาคม ค.ศ. 2023; The Jakarta Post, 11 ธันวาคม ค.ศ. 2025; บันทึกการวิจัยของ SPARC Labs

ความแตกต่าง

เริ่มด้วยเงินที่น้อยกว่าถึงสิบเท่า ไม่ต้องซื้อคืนสัญญาและไม่ต้องผิดสัญญา

SPARC ทำงานภายในสัญญาเดิมแทนการยุติสัญญา โดยเริ่มจากส่วนหนึ่งของสัญญาฉบับเดียว แล้วขยายผลทีละขั้น แทนการรอข้อตกลงเดียวสำหรับโรงไฟฟ้าทั้งโรง

การชำระเงินเกิดขึ้นตามการส่งมอบ และการอ้างสิทธิ์ด้านคาร์บอนทุกรายการอ้างอิงจากปริมาณ MWh ที่ตรวจวัดได้ หลักฐานต้องมาก่อน ไม่ได้มาจากแบบจำลองที่เดาว่าสิ่งใดอาจเกิดขึ้น

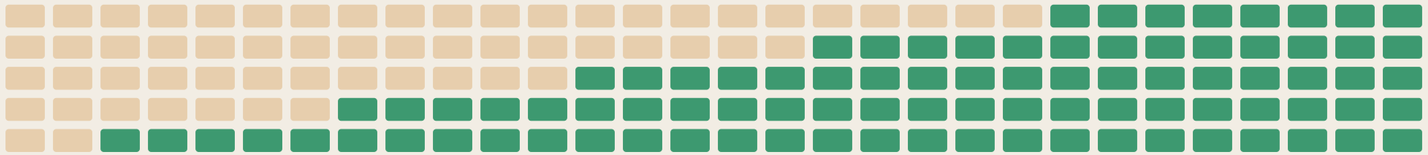
> SPARC ไม่ได้เข้ามาแทนที่โครงการปลดระวางโรงไฟฟ้า แต่ช่วยให้ขั้นตอนสุดท้ายของโครงการเหล่านั้นมีขนาดเล็กลงและใช้ต้นทุนต่ำลง

การซื้อคืนสัญญาโรงไฟฟ้า

ไม่มีสิ่งใดเปลี่ยนแปลงจนกว่าข้อตกลงเดียวจะปิดโรงไฟฟ้าได้ หากข้อตกลงนั้นสำเร็จ

SPARC

ส่วนของสัญญาเปลี่ยนเป็นไฟฟ้าสะอาดตั้งแต่ปีแรก และค่อยๆ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

การซื้อคืนสัญญา	SPARC
ทั้งหมดในครั้งเดียว	● ทีละขั้น
จ่ายล่วงหน้า	● จ่ายเมื่อส่งมอบ
อ้างอิงจากการคาดการณ์	● อ้างอิงหลักฐาน

ไม่ต้องซื้อคืนสัญญา	สัญญาเดิมคงอยู่	1 MWh
ไม่มีการซื้อคืนสัญญา การชำระเงินเกิดขึ้นตามการส่งมอบ	สัญญาและสิทธิที่มีอยู่เดิมยังคงมีผลบังคับใช้	หน่วยที่ SPARC ใช้ เริ่มจากขนาดเล็ก แล้วค่อยขยาย

เปลี่ยนการส่งมอบภายใต้สัญญาเดิม ให้เป็นไฟฟ้าสะอาด